

Een ziektegeschiedenis

De Leonberger teef Raya en haar ziektesymptomen

Ik denk dat we qua diagnostiek op de goede weg zijn.

Toen we merkten dat Raya's teennagels afgesleten waren, hebben we de experts van het tijdschrift "Der Hund" geschreven. We hoopten daardoor een tip te krijgen hoe de teennagels te stimuleren en weer aan te laten groeien. Indertijd viel me alleen op dat Raya met de voorpoten vaker "doorklapt" en op gladde ondergrond moeite heeft stabiliteit te vinden. Dit waren de symptomen die ik genoemd heb, niet wetende dat deze zich nog zouden verslechteren.

Hierbij het letterlijke antwoord van dokter Brandes (let wel: de diagnose is alleen gebaseerd op de door mij genoemde symptomen):

Slepende loop

Uw tweeënhalfjarige jarige Leonberger teef laat een afwijkende manier van lopen zien, vermoedelijk veroorzaakt door een verstoring van het ontvangen en verwerken van prikkels die in het zenuwstelsel zelf ontstaan (= proprioceptie) van de voorste en achterste ledematen.

Proprioceptie heeft betrekking op de vermogen, de positie en beweging van de ledematen ten opzichte van de rest van het lichaam te coördineren. Een storing uit zich in slepen of overslaan van de ledematen. Het door u genoemde knakken van de voorpoten(= dubbeltreden) is ook een storing van de bewegingscoördinatie in de zin van een ataxie (= stoornis in de samenwerking van de spieren die bewegingsstoornissen veroorzaken). Uw hond lijdt aan een ernstige neurologische ziekte waarbij de oorzaak bij het ruggenmerg (in de halswervels) gezocht zou moeten worden. Er bestaan speciale neurologische onderzoeken gedaan door dierklinieken die beschikken over röntgen, CT en MRI. Wanneer de oorzaak van de storing in de voortbeweging gevonden is, en deze verholpen kan worden, dan groeien ook de teennagels weer aan.

Genoemd onderzoek wordt dinsdag uitgevoerd en ik hoop dat dit tot gevolg heeft een behandeling mogelijk te maken. Bij aandoeningen in de wervels is natuurlijk de vraag in hoeverre zenuwen en merg al beschadigd zijn.

Ik kan alleen maar benadrukken elke verandering bij de hond – van welke aard dan ook – goed te bekijken en er niet te licht over te denken. Omgevingsfactoren raken ook dieren. Raya speelt vaak de beschermengel voor andere dieren. Ze was dan ook van mening dat zij een hoop ziekten op zich moest nemen, zodat andere Leo's gezond bleven. Haar medisch dossier bevat dan ook vele bladzijden. Zo zei onze dierenarts afgelopen jaar toen we met een allergie bij haar kwamen: "Deze hond hoort eigenlijk thuis in een kas".

(05.05.2007)

08.05.2007

De onderzochte waarden van het bloed waren maandag binnen.

- 1) neospora (parasiet) - negatief
- 2) schildklier – positief

De schildklierwaarden waren sterk verhoogd en duiden op een te hoge schildklierfunctie. De chirurg die Raya op dinsdag zou röntgenen, zei de afspraak voor het onderzoek af. Hij wil nu via echo de schildklier bekijken, medicatie voorschrijven en dan na vier weken weer een controle, zo luidde het bericht op maandag door de telefoon. Ik kan mij niet voorstellen dat de schildklier zulke bewegingsstoornissen tot gevolg konden hebben die Raya ondertussen liet zien. Nog vier weken wachten vond ik te lang. Ik belde mijn eigen dierenarts op en vroeg haar mening ten aanzien van deze diagnose. Ook zij vond het eigenaardig. Na meerdere telefoontjes en ruggespraak met de chirurg regelde ze voor mij een afspraak bij een andere dierenarts voor een "second opinion". De afspraak voor de echo bij de eerste chirurg werd afgezegd.

Omdat een te hoge schildklierfunctie bij honden zelden voor komt, werden de waarden nogmaals gecontroleerd. De resultaten zijn er vanavond waarschijnlijk. Buiten dat werd Raya op allerlei reflexen getest, de halswervelkolom werd in alle richtingen gebogen, eenvoudige maar belangrijke bewegingstesten werden gedaan, en (binnen-)buik en schildklier werden per echo bekeken. Op de beelden van de echo was niets opvallends te zien en ook de bewegingen van de halswervelkolom verliepen probleemloos. Geen uitingen van pijn die op beschadiging van de wervel of het merg duiden.

Inmiddels zijn beide dierenartsen radeloos en vermoeden een neurologisch probleem. Beide stellen een Computer-Tomografie (= röntgenfotografie waarbij slecht één vlak scherp wordt afgebeeld) bij een neuroloog voor. Deze neuroloog heeft zijn praktijk in de Universiteitskliniek van Leipzig en zou een eventuele behandeling gelijk kunnen uitvoeren.

Wederom de uitslagen van de schildklierfunctie afwachten om de verdere doorgang van zaken te bespreken. De neuroloog heeft zich oorspronkelijk voornamelijk beziggehouden met medisch onderzoek bij dieren en vond het medisch dossier van Raya vreemd maar toch ook zeer interessant. Hij stelt niet alleen iets vast, maar wil ook het waarom weten. De symptomen passen niet bij één maar minstens bij twee ziekten. Een bijzonder toeval? Bij Raya kun je niets meer uitsluiten, wat is bij haar nog normaal? Meerdere foto's volgen.

18.05.2007

Vrijdag ben ik met lang wachten doorgekomen en we weten nu eindelijk wat er met Raya aan de hand is. Om 08.30 uur was ik Dierenkliniek "Düppel" en om 18.00 uur had ik Raya inclusief diagnose weer terug. Raya heeft in het gebied van de halswervel een verkalking of een gezwel. Wat precies konden ze nog niet zeggen, maar wat het ook is, de symptomen zijn hetzelfde: door de verkalking is de doorstroming van het vocht gestoord welk een opstopping ten gevolge heeft waardoor druk op de zenuw ontstaat, wat op zijn beurt weer tot bewegingsstoringen leiden.

Bij deze de beelden van de Computer-Tomografie.

De bewuste plaatsen heb ik rood omcirkeld.

Beeld 1 laat de uitgroeiingen zien in de dwarsdoorsnede van de wervel. Deze twee staarten horen daar niet te zijn.

Beeld 2 laat linksboven de verkalking op de wervel zien. Rechtsboven en linksonder ziet men de opstopping van het vocht. Eigenlijk zou je daar alleen maar een dunne streep mogen zien net zoals boven de rode markering. De verdikking is door een contrastmiddel zichtbaar gemaakt.

Wat betekent dit nu voor ons?

Op zich is de verkalking de gunstigste diagnose, want een tumor kan fataal zijn. De verkalking is operabel en zal – als dat de diagnose is - ook uitgevoerd worden. Helaas is een operatie in verband met de locatie wel riskant; er is ongeveer 50% kans van slagen. Mijn dierenarts heeft ons gevraagd daarom goed na te denken over deze operatie en de daaraan gekoppelde kosten. Zelfs wanneer Raya de operatie goed doorkomt kan niemand zeggen of de zenuwen al beschadigd zijn en of ze weer zoals vroeger bewegen en lopen kan. We zullen het in ieder geval proberen en er het beste van hopen.

We hopen nu zo snel mogelijk een datum van de operatie te krijgen. Vandaag zal een tweede specialist van deze dierenkliniek de beelden van Raya bekijken. Ze zullen alles nog goed met elkaar doornemen en ons dan informeren.

27.06.2007

Er is geen hoop meer voor Raya. Ik haal haar morgen uit de kliniek in Leipzig op en zal haar één dezer dagen laten inslapen.

De artsen kunnen haar niet helpen. Raya heeft een degeneratieve verandering in het ruggenmerg. Als leek zou je kunnen zeggen dat er steeds meer zenuwcellen sterven. Niemand weet waardoor dit komt en het is niet te behandelen. Men weet alleen dat het een voortschrijdend, onomkeerbaar proces is (= degeneratief) tot nu toe alleen bekend bij Rottweilers.

Na deze verpletterende diagnose is Raya gisteravond vredig in onze huiskamer ingeslapen. Zelfs de hemel hilde. Wanneer in de toekomst een ster bijzonder helder schijnt, weten wij dat zij naar ons kijkt.

Ik heb mijn best gedaan haar thuis nog een mooie dag te geven. We waren voor het laatst bij het meer, waar ik ook de laatste foto's nam. Ziet ze er niet gelukkig uit?

We zijn het er over eens dat er in ieder gavel een nieuwe hond in huis moet komen. Hoe groot ons verdriet ook is, de gedachte aan een nieuwe hond verzacht de pijn. Raya zou zich op een pup ook hebben verheugd.

(30.06.2007)